

T.C.
ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI
Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü

Mayıs 2021 Dış İlişkiler e-bülteni sayı: 43

International Labour Conference

#ILC2021

Uluslararası Çalışma Konferansı (International Labour Conference/ILC)'nin 2021 yılına ertelenen 2020 yılı 109. Oturumu, Kovid-19 salgın sürecinden kaynaklanan değişiklikleri de kapsayacak şekilde tarihinde ilk kez sanal ortamda gerçekleştiriliyor.

DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Yayıma Hazırlayan

Salih Vecdi Seçkin

Çalışma Uzmanı

Yazı Kurulu (Alfabetik sırayla)

İzzet Kamil Giritliođlu

Çalışma Uzmanı

Salih Vecdi Seçkin

Çalışma Uzmanı

Selman Ayan

Çalışma Uzmanı

Őeniz Özmert Koçer

Çalışma Uzmanı

Züleyha Çetin

Uzman

Katkıda Bulunanlar (Alfabetik sırayla)

Ahmet Tunç Demirtaş

Çalışma Uzmanı

Asuman Aktaş

Çalışma Uzmanı

Çađatay Halat

Daire Başkanı V.

Nur Deniz Zeybek

Çalışma Uzmanı

Grafik/Dizgi

Ahsen Yelda Akar

Adres

Emek Mahallesi 17. Cadde, No: 13, PK. 06520 Emek / ANKARA

Telefon : 0 (312) 296 77 58

Faks : 0 (312) 296 18 81

Genel Müdürlüğümüzün aylık elektronik bültenine abone olmak için

digm.ebulten@ailevecalisma.gov.tr adresine e-posta adresinizi

iletebilirsiniz. Ayrıca bültene ilişkin görüş ve önerilerinizi iletmek için de bu

e-posta adresinden bizimle iletişime geçebilirsiniz.

Yasal Uyarı: Bu e-bülten bilgilendirme amaçlı olup Çalışma ve Güvenlik

Bakanlığı'nın resmi görüşünü yansıtmamaktadır.

İÇİNDEKİLER

- 04 **Uzman Yorumu:** Etik Değerler ve Toplum Sağlığı
- 06 Avrupa Komisyonu Mart 2021 Aylık İstatistik Bülteni Yayınlandı
- 07 AB "Sosyal Zirvesi" Gerçekleştirildi
- 08 1 Mayıs "Emek ve Dayanışma Günü"
- 08 İsviçre-AB Kurumsal Çerçeve Anlaşması için Uzlaşma Sağlanamadı
- 09 ILO Uluslararası Çalışma Konferansı 109. Oturumu Sanal Olarak Gerçekleştiriliyor
- 09 İslam İşbirliği Teşkilatı 2020 İşgücü Raporu Yayınlandı
- 10 OECD: Farklı Nesillerden Oluşan İşgücü Verimliliği Artırıyor
- 11 Refah Devleti Anlayışı Değişiyor
- 12 Almanya'da Sosyal Eşitsizlik Sorunu Hızla Artıyor
- 12 Hollanda Emeklilik Reformu 2023 Yılına Ertelendi
- 13 Hollanda'da İşsizlik Azalıyor
- 13 Hindistan-Birleşik Krallık Göç Anlaşması
- 14 İran'da Kırsalda İşsizliği Azaltma Planı
- 15 İsveçliler İşinden Memnun
- 15 Letonya'da İşsizlik Oranı %8,0
- 15 Göçmen İşçiler Malezya'da Ucuz Emek
- 16 Tayland'da Büyüme Yavaşlarken İşsizlik Artıyor
- 17 **Bilgi Notu :** "Bakıma Ayrılan Zaman: Ücretsiz ve Düşük Ücretli Bakım Hizmetleri ve Küresel Eşitsizlik Krizi" Konulu Oxfam International Raporu

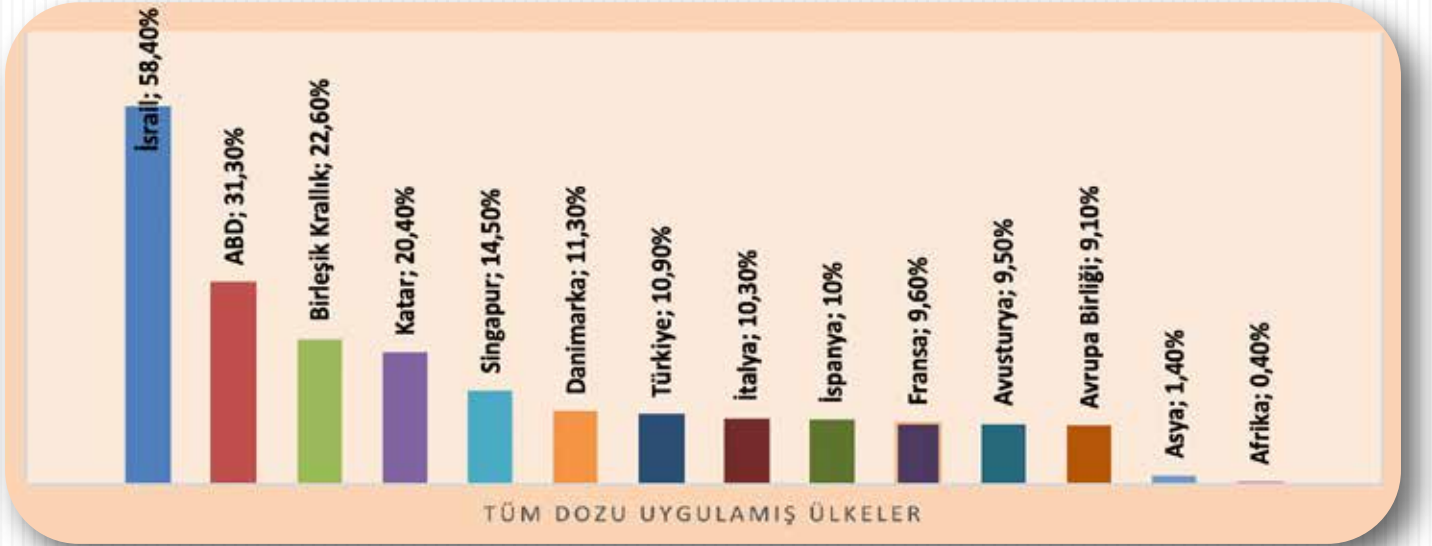
Etik Değerler ve Toplum Sağlığı

Etik kavramı, neyin doğru neyin yanlış, neyin adil ve hakkaniyetli, neyin haksızlık ve eşitsizlik olabileceğinin ayırımını yapabilmemizi sağlayacak evrensel ilkeleri oluşturuyor. Kamuda etik kavramı, kamu görevlileri arasında bilhassa rüşvet ve yolsuzluktan kaçınılması, görevin ve yetkinin kötüye kullanılmaması ve kamu kaynaklarının yerinde kullanılması anlamını taşıyor. Bu çerçevede ülkemizde, bilhassa etik kültürünün yerleştirilmesi amacıyla yönelik olarak 2004 yılında Etik Kurul ve kurumsal düzeyde Etik Komisyonları kurularak bir etik yönetim sistemi oluşturuldu. 2008 yılından itibaren de her 25-31 Mayıs "Etik Haftası", 25 Mayıs günü ise "Etik Günü" olarak kararlaştırıldı.

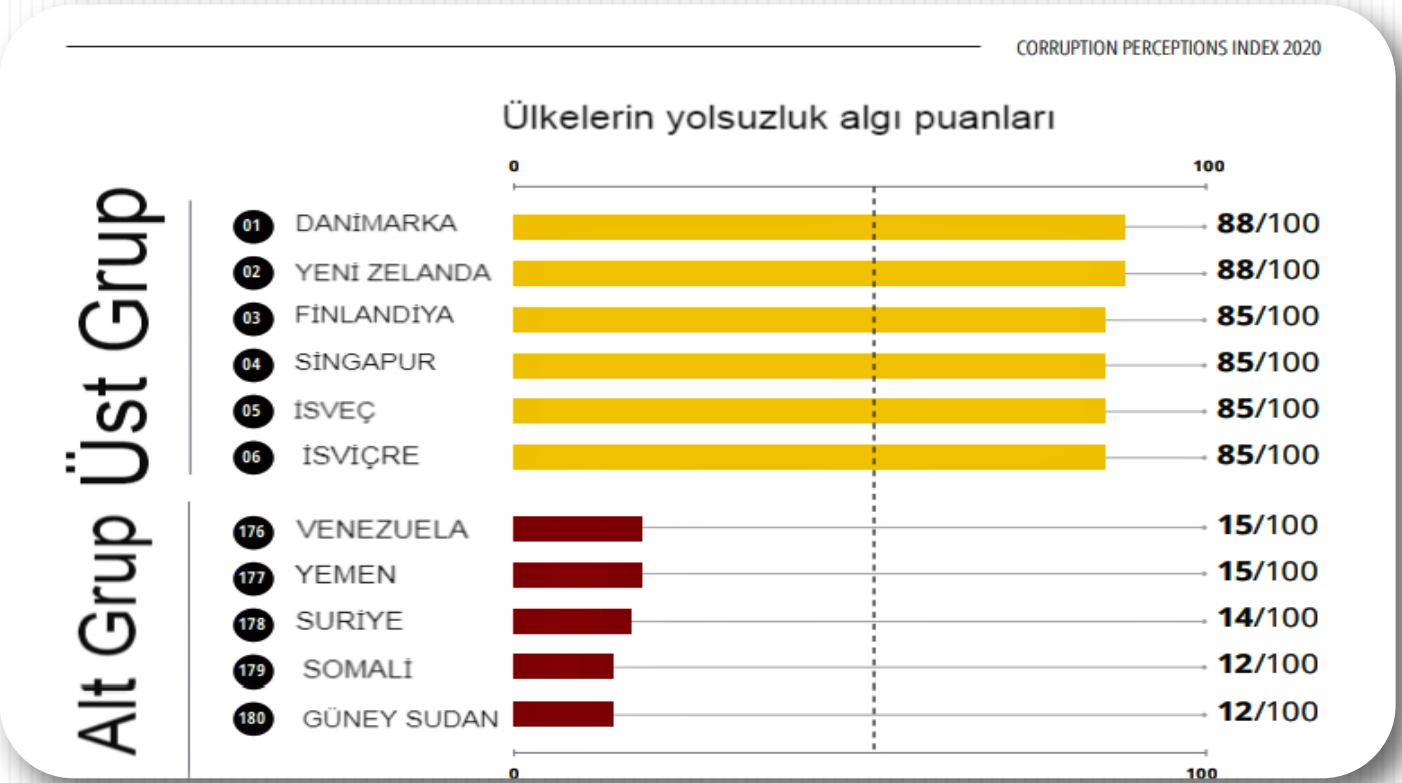
Etik değerlerin önemi, Kovid-19 salgınının toplum sağlığını etkilediği son bir yılı aşkın süredir sağlık alanında da kendini hissettirmeye başladı. Nitekim salgının ilk dönemlerinde sınırlı sayıdaki solunum cihazı nedeniyle hangi yaş gruplarına tedavi önceliği tanınacağı etik açıdan tartışılırken, bugün bu tartışmaların yerini aşı önceliğinin hangi yaş ve meslek gruplarına verileceği, aşı temininde zorluk yaşayan yoksul ülkelerin virüsle mücadelesine diğer ülkelerin nasıl katkı sağlayabileceği ile maske ve solunum cihazının temini ve topluma sunulmasında yaşanan yolsuzluk tartışmaları aldı.

Aşağıdaki grafik, Kovid-19 salgınına karşı tüm doz aşılması tamamlanan ülkeler bakımından zenginler ve yoksullar arasındaki mevcut farkı açık bir şekilde gösteriyor. (Veriler: Our World in Data)

Uluslararası Şeffaflık Örgütü; hükümetler, iş dünyası, sivil toplum ve insanların günlük yaşamlarının yolsuzluktan arındırılması konusunda küresel düzeyde yüzden fazla birimiyle faaliyet gösteren bir örgüt. Örgütün 180 ülkenin yolsuzlukla mücadelesine göre yaptığı sıralamayı içeren Yolsuzluk Algıları Endeksi 2020 (Corruption Perceptions 2020) adlı çalışması 2021 Ocak ayında yayımlandı. Çalışmada, kamu sektöründe ve iş dünyasında algılanan yolsuzluk seviyeleri sıfır ile yüz arasında puanlanırken, sıfır son derece bozuk, yüz ise çok temiz ve şeffaf anlamına geliyor. Bölgesel olarak bakıldığında Batı Avrupa 100 üzerinden 66 puan ortalamasıyla en şeffaf bölge olurken, Sahra Altı Afrika bölgesi 32 puanla en alt sırada yer aldı.

En çok ilerleme kaydeden ülkeler Yunanistan (+14 puan), Myanmar (+13) ve Ekvador (+7) olurken, en çok gerileyen ülkeler Lübnan (-5), Malawi (-5) ve Bosna Hersek (-5) oldu. Önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da ülkelerin üçte ikisinden fazlasının 50 puanın altında kaldığı ve genel ortalamanın 43 olarak kaydedildiği ifade edildi.

Rapor, Kovid-19 salgını gibi diğer küresel krizlerle mücadelede de, yolsuzluğun düşük kapasiteli ve donanımsız ülkelerde daha yaygın olduğunu gösterdi. Elde edilen verilere göre yapılan analizde, yolsuzluğun sadece Kovid-19'a karşı yürütülen sağlık mücadelesini zorlaştırmakla kalmayıp, aynı zamanda demokratikleşme çabalarını da engellediği belirtiliyor. Yolsuzluk ile sağlığa yapılan harcamalar arasında da bağ olduğuna değinilerek, yolsuzluk ne kadar yüksek olursa, kamu sağlığına yapılan yatırım miktarının da o denli az olduğu gerçeğine vurgu yapılıyor. Bunun örneklerinden birini Romanya oluşturuyor. Bir AB ülkesi olan Romanya'nın şeffaflık puanı hem AB ortalamasının altında, hem de yeterli sağlık personeline sahip olmaması bakımından dikkat çekici. Diğer yandan, bunun tam tersi bir durum ise Uruguay'da gözlemleniyor. Uruguay, bölgede sağlığa en fazla yatırım yapan ülke olmanın yanı sıra yolsuzluk endeksinde de 71 puanla bölgenin ilk sırasında bulunuyor.

Dolayısıyla Rapor, yolsuzluğun yaygın olarak görüldüğü ülkelerde Kovid-19 ile mücadelede başarılı olunamadığını, etik ve demokratik değerlerin zedelenmesi halinde toplum sağlığı açısından da eşitlik ve adaletin sağlanamadığını açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Salih Vecdi Seçkin
Çalışma Uzmanı

Avrupa Komisyonu Mart 2021 Aylık İstatistik Bülteni Yayımlandı

Avrupa Birliği İstatistik Bürosu (Eurostat) verilerine göre mevsimsel etkilerden arındırılmış işsizlik oranları avro bölgesinde¹ 2021 Mart ayında %8,1 Avrupa Birliği² (AB) genelinde %7,3 olarak gerçekleşti. Söz konusu oranlar 2020 Mart ayında sırasıyla %7,1 ve %6,4 idi.

Eurostat tahminlerine göre, 13 milyon 166 bini avro bölgesinde olmak üzere AB üyesi 27 ülkede toplam 15 milyon 520 bin işsiz bulunuyor. 2021 Şubat ayı ile karşılaştırıldığında işsizlik avro bölgesinde 237 bin AB genelinde 209 bin azalmış görünüyor.

Genç işsizlik oranları

2021 Mart ayında 2 milyon 373 bini avro bölgesinde olmak üzere tüm AB üyesi ülkelerde toplam 2 milyon 951 bin 25 yaş altı gencin işsiz olduğu kaydedildi. AB'ye üye 27 ülkedeki genç işsizlik oranları 2021 Şubat ayında %17,2 iken Mart ayında %17,1'e avro bölgesinde sırasıyla %17,3'den %17,2'ye geriledi.

AB genelinde kadın işsizlik oranı Şubat ayındaki %7,8 seviyesinden 2021 Mart ayında %7,7'ye, erkek işsizlik

oranı da 2021 Şubat ayındaki %7,1 seviyesinden %7,0'ye düştü. Avro bölgesinde kadın işsizlik oranı bir önceki aya göre 2021 Mart ayında %8,7'den %8,5'e gerilerken erkek işsizlik oranı %7,8'den %7,7'ye geriledi.

Eurostat tahminlerine göre, Şubat 2021'de mevsimsellikten arındırılmış sanayi üretimi Ocak 2021'e göre avro bölgesinde %1,0 ve AB genelinde %0,9 oranında düştü. Şubat 2021'de Şubat 2020'ye göre sanayi üretimi avro bölgesinde %1,6, AB'de ise %1,1 azaldı. Ocak ayı ile karşılaştırıldığında 2021 Şubat ayında avro bölgesinde sermaye malı üretimi %1,9, enerji %1,2, dayanıklı tüketim malları %1,1, ara malı %0,7 ve dayanıksız tüketim malları üretimi %0,1 azaldı. Verilerin mevcut olduğu Üye ülkeler arasında en büyük düşüşler Fransa (%-4,8), Malta (%-3,8) ve Yunanistan'da (%-2,5), en yüksek artışlar ise Macaristan (+%4,8), İrlanda (+%4,2) ve Hırvatistan'da (+%3,4) kaydedildi.

2021 Mart ayı itibarıyla seçili bazı AB üyesi ülkelerde mevsimsel etkilerden arındırılmış işsizlik oranları şöyle:

¹ Avro bölgesi (EA19) ülkeleri: Belçika, Almanya, Estonya, İrlanda, Yunanistan, İspanya, Fransa, İtalya, G.K.R.Y., Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Malta, Hollanda, Avusturya, Portekiz, Slovenya, Slovakya ve Finlandiya.

² EU27: Belçika, Bulgaristan, Çekya, Danimarka, Almanya, Estonya, İrlanda, Yunanistan, İspanya, Fransa, Hırvatistan, İtalya, G.K.R.Y., Letonya, Litvanya, Lüksemburg, Macaristan, Malta, Hollanda, Avusturya, Polonya, Portekiz, Romanya, Slovenya, Slovakya, Finlandiya ve İsveç ve İsveç.

	Toplam İşsizlik Oranı (%)	Erkek (%)	Kadın (%)	Genç İşsizliği (25 yaş altı, %)
Avro-19	8,1	7,7	8,5	17,2
AB-27	7,3	7,0	7,7	17,1
Belçika	5,8	6,0	5,6	14,4
Bulgaristan	5,1	5,6	4,6	14,9
Çek Cumhuriyeti	3,2	2,6	3,9	10,5
Danimarka	6,0	5,8	6,2	12,2
Almanya	4,5	4,4	4,6	6,0
İspanya	15,3	13,4	17,4	37,7
Fransa	7,9	8,4	7,3	19,5
İtalya	10,1	9,2	11,4	33,0
Hollanda	3,5	3,4	3,6	8,9
Avusturya	5,6	5,8	5,5	9,5
Polonya	3,1	3,2	3,0	13,9
Portekiz	6,5	6,3	6,7	23,0
İsveç	9,1	8,8	9,3	24,0

Kaynak: "Euro area unemployment at 8.1%", eurostat newsrelease euroindicators, 54/2021, 30 April 2021.

AB "Sosyal Zirvesi" Gerçekleştirildi

7-8 Mayıs 2021 tarihlerinde Portekiz'in Porto kentinde toplanan Avrupa Birliği liderleri istihdam, beceri ve yoksullukla ilgili sayısal hedeflerin gerçekleştirilmesini

ele aldıkları gayri resmi bir toplantı gerçekleştirdi. AB'ye üye 27 ülkenin liderlerinin katıldığı toplantıda Covid-19 salgınının neden olduğu ekonomik ve sosyal eşitsizliklerin giderilmesi konusunda Porto Deklarasyonu'nu onayladı.

Partners have signed up to the three 2030 headline targets set in the Commission's European Pillar of Social Rights Action Plan in a joint [Porto Social Commitment](#):

- (1) At least 78% of people aged 20 to 64 should be in employment,
- (2) At least 60% of all adults should participate in training every year,
- (3) The number of people at risk of poverty or social exclusion should be reduced by at least 15 million, including at least 5 million children.

This commitment was taken at the first day of the Social Summit in Porto by the President of the European Commission, the

Bilindiği gibi, Avrupa Komisyonu tarafından 4 Mart 2021'de istihdam, beceri ve sosyal koruma alanları da dâhil olmak üzere, Avrupa'nın sosyal hakları konusunda rehber niteliğinde bir eylem planı hazırlanmış ve Avrupa Birliği genelinde 2030 yılına kadar ulaşılması gereken üç ana hedef belirlenmişti.

Belirlenen üç ana hedef şunlar:

- 1- İstihdam oranının %78'e yükseltilmesi,
- 2- Her yıl yetişkinlerin %60'ının mesleki eğitimden geçirilmesi,
- 3- Sosyal yönden dışlanmış yoksul nüfusun 15 milyon dolayında azaltılması.

Porto'da AB liderleri, Avrupa'nın bir sosyal uyum ve refah kıtası olması amacıyla sosyal bir Avrupa hedefi doğrultusunda taahhütlerini tekrarlayarak, 2019-2024 AB stratejik gündeminde belirlenen Avrupa sosyal haklarını oluşturan unsurların ulusal ve AB düzeyinde uygulanmasına vurgu yaptılar. Macaristan ve Polonya'nın girişimiyle, cinsiyet eşitliği konusu gündem dışında

tutulurken adil ücret, istihdamda kadın-erkek arasındaki uçurumun kapatılması, genç işsizliğinin azaltılması, çocuk yoksulluğu da dâhil yoksulluğun azaltılması, sosyal dışlanışlık ile eşitsizliklerin giderilmesi, yaşlılık, engellilik ve evsizlerin durumu Deklarasyon'da yer aldı.

Kaynak: European Commission "Porto Social Summit: all partners commit to 2030 social targets", web. 7 may 2021. (Erişim tarihi: 14/05/2021.); "EU leaders face demands to implement European Pillar of Social Rights when they meet in Porto for a 'social summit', The Parliament Magazine, Web. 07 May 2021 (Erişim tarihi: 14/05/2021).

1 Mayıs "Emek ve Dayanışma Günü"

Ülkemizde 1 Mayıs'ın "Emek ve Dayanışma Günü" olarak ilanı 2429 sayılı Ulusal Bayram ve Tatiller Hakkında Kanununa "1 Mayıs günü" ibaresini ekleyen 5892 sayılı Kanunla gerçekleşti.

ILO Genel Direktörü Guy Ryder, 1 Mayıs münasebetiyle yaptığı açıklamada, işçileri, işverenleri, hükümetleri ve uluslararası örgütleri adaletli bir iş dünyası için güçlerini birleştirmeye çağırdı. Açıklamada, dayanışma anlayışının ülke içinde ve sınırların ötesinde ortak hayatın anahtarı olduğunu ifade ederek, insan merkezli adalet ve eşitliği kapsayan bir toparlanmaya ihtiyaç olduğunu belirtti.

Ryder bunu başarabilmek için tutarlı tercihlerin yapılması ve insana yakışır çalışma koşullarının sağlanması gerektiğini, sosyal korumanın genişletilmesinin ve işçi haklarının korunması için sosyal diyalogun sürdürülmesinin gerekliliğine vurgu yaptı.

Kaynak "Industrial production down by 1.0% in euro area and by 0.9% in the EU", Eurostat euroindicators, 44/2021 – 14 April 2021 (Erişim tarihi: 04/05/2021); "Euro area unemployment at 8.1%", Eurostat euroindicators, 54/2021 – 30 April 2021. (Erişim tarihi: 03/05/2021).

İsviçre-AB Kurumsal Çerçeve Anlaşması için Uzlaşma Sağlanamadı

İsviçre, Avrupa Birliği ile arasında yedi yıldır sürdürülen İsviçre-AB Kurumsal Çerçeve Anlaşması müzakerelerinden çekildi. Başlıca anlaşmazlık konularını ücret ve işçilerin korunması ile kişilerin serbest dolaşımı oluşturdu. Böylelikle "Kurumsal Çerçeve Anlaşması" olmadan herhangi bir yeni anlaşma yapılamayacağı gibi mevcut anlaşmaların yenilenmesi de mümkün olamayacak.

2020 yılı itibarıyla 1,4 milyondan fazla AB vatandaşı İsviçre'de, 400 bin İsviçre vatandaşı ise AB ülkelerinde ikamet ediyor. AB'de ikamet eden İsviçre vatandaşları toplam 8,6 milyon İsviçre nüfusunun yaklaşık %4,6'sını oluştururken, İsviçre'de ikamet eden AB vatandaşları da yaklaşık 448 milyonluk AB nüfusunun %0,3'ünü oluşturuyor. İsviçre'de yerleşik çalışma yaşındaki nüfusun %19'u AB vatandaşı iken, 15 yaşın üzerinde olup çoğunluğu AB vatandaşı olan kişilerin %37'sinin İsviçreli bir geçmişi bulunmuyor. İsviçre'de 344 bin civarındaki sınır ötesi çalışan yabancı olup özellikle Cenevre Gölü, İsviçre'nin kuzeyi ve Ticino bölgelerinde yoğunlaşıyor.

What if there is no Institutional Framework Agreement (IFA)?

Mar 2021

- As time passes, the agreements are ageing. The EU and Switzerland Free Trade Agreement (FTA) was concluded 50 years ago, while the Bilateral I and Bilateral II agreements were concluded already 20 years ago.
- Without the Institutional Framework Agreement, no new agreements with Switzerland will be concluded and the existing agreements may not be updated.
- Without a modernisation of these existing agreements, the relationship between Switzerland and the European Union will simply erode over time.

Some concrete consequences:

People

Free movement and labour mobility

Some key figures

- More than 1.4 million EU citizens were residing in Switzerland in 2020. Around 400,000 Swiss nationals were residing in the EU in 2020.
- The Swiss citizens residing in the EU represent about 4.6% of the total Swiss population (8.6 million) while the EU citizens residing in Switzerland represent 0.3% of its population (448 million).
- 19% of the resident working age population in Switzerland have EU citizenship.
- 37% of the Swiss inhabitants above 15 years have a non-Swiss background, in the large majority from an EU country.
- There are around 344,800 foreign cross-border commuters working in Switzerland. They contribute substantially to the high economic performance of the regions around Lake Geneva, Northern Switzerland and Ticino. Two-thirds of the cross-border commuters are working in the service sectors.
- 37.4% of doctors working in Switzerland come from abroad (or have a foreign diploma) in 2020, among which 34.2% work for the private practice and 40.5% for hospitals. The majority of foreign medical professionals come from Germany (52.6%), followed by Italy (9.1%), France (7.1%) and Austria (6%).
- These tendencies are growing: Swiss households and companies rely more and more on service workers posted from neighbouring countries. The manufacturing and construction industries together account for about two-thirds of the postings.
- Gastronomy is the sector that depends most on non-Swiss nationals. Around 45% of the workers in this sector do not have Swiss citizenship. Other sectors in which non-Swiss citizens constitute a remarkable large group are construction (35%), manufacturing industries (30%) and information and communication (30%).

İsviçre'de hizmet sektöründe çalışanların üçte ikisi sınır işçisi konumunda. 2020 itibarıyla, İsviçre'de çalışan doktorların %37,4'ü yurtdışından geliyor veya yabancı bir diplomaya sahip. Bunların %34,5'i özel muayenehanelerde ve %40,5'i hastanelerde çalışıyor. Yabancı tıp uzmanlarının çoğunluğu Almanya (%52,6), İtalya (%9,1), Fransa (%7,1) ve Avusturya'dan (%6) geliyor. Komşu ülkelere mensup bu sektör çalışanlarına İsviçrelilerin bağımlılıkları giderek artıyor.

Komşu ülkelerden gelenlerin üçte ikisi ise imalat ve inşaat sektöründe çalışıyor. Gastronomi sektöründe çalışanların yaklaşık %45'i yabancı olup, inşaat sektörünün %35'i, imalat sanayi ile enformasyon ve iletişim sektörü çalışanlarının %30'u yabancılardan oluşuyor.

Kurumsal Çerçeve Anlaşması üzerinde anlaşmaya varılmadığından, "sosyal damping" olarak tanımlanan ve ucuz işçi çalıştırılması gibi durumlarda, Avrupa İşgücü Otoritesi'nce gerçekleştirilen denetimlere İsviçre'nin ortaklaşa katılımı mümkün olamıyor. Diğer yandan, İsviçre'nin AB ülkeleri ile idari işbirliği yapabilmesine imkân sağlayan İç Pazar Bilgi Sistemi (Internal Market Information System)'ne erişimi olmadığından, dolandırıcılara ceza yaptırım uygulaması sınırlı kalıyor. Ayrıca, AB içinde 3 milyondan fazla açık iş pozisyonunu içeren bir portal olan ve işçilerin serbest dolaşımını kolaylaştıran Avrupa İstihdam Hizmetleri İşbirliği Ağı (EURES)'na İsviçre'nin erişiminin kesilmesi söz konusu.

Kaynak: https://eeas.europa.eu/sites/default/files/str_eu-switzerlandnoija_factsheet_final.pdf (Erişim tarihi: 29/05/2021; Switzerland rejects Framework Agreement with EU, Eurotopics, Web. 28 May 2021.

ILO Uluslararası Çalışma Konferansı 109. Oturumu Sanal Olarak Gerçekleştiriliyor

International
Labour
Organization

Bilindiği üzere, 25 Mayıs-5 Haziran 2020 tarihleri arasında yapılması planlanan Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 109. Oturumu Kovid-19 salgını nedeniyle 7-18 Haziran 2021 tarihlerine ertelenmişti.

Uluslararası Çalışma Örgütü (International Labour Organisation/ILO)'nün resmi web sitesinde yapılan açıklamada, Uluslararası Çalışma Konferansı (International Labour Conference/ILC)'nin 109. Oturumu, tarihinde ilk kez, Kovid-19 salgını sürecinden kaynaklanan değişiklikleri kapsayacak şekilde bu sene sanal ortamda gerçekleştirilecek.

Konferans iki kısımda düzenlenecek olup, ilki 2021 Haziran ayında, ikincisi 2021 Kasım-Aralık aylarında düzenlenecek. Haziran oturumları, iki buçuk hafta sürmesi beklenen Konferans komitelerinin toplantılarıyla 3 Haziran'da, Genel Kurul çalışmaları 7 Haziran'da başlayacak ve Konferans 19 Haziran'da sonlanacak.

"İnsan Merkezli Bir Kovid-19 Yanıtı İçin Uluslararası Eylem" başlıklı World of Work Zirvesi, 17 ve 18 Haziran tarihlerinde gerçekleştirilecek. Zirve, devlet ve hükümet başkanlarının yer aldığı üst düzey bir bölüm ile üçlü tarafların yer aldığı bir panel tartışmasını içerecek.

Kasım ayı içinde çalışma dünyası ve eşitsizlikler ile beceri ve yaşam boyu öğrenme temalı iki konu ile komitelerde devam edecek olan Konferans, 11 Aralık günü Genel Direktör tarafından sonlandırılacak.

Kaynak: https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_791932/lang--en/index.htm?ssSourceSiteId=ilc

İslam İşbirliği Teşkilatı 2020 İşgücü Raporu Yayımlandı

OIC LABOUR MARKET REPORT 2020

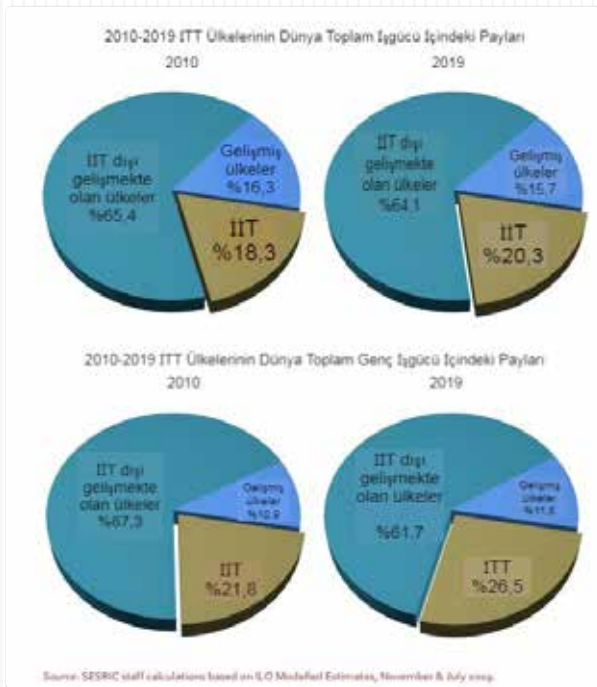
İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) (Organisation of Islamic Cooperation/OIC) İslam Ülkeleri İstatistik, Ekonomik ve Sosyal Araştırma Eğitim Merkezi (Statistical, Economic and Social Research and Training Centre For Islamic Countries/ SESRIC) tarafından hazırlanan İİT 2020 İşgücü Piyasası Raporu 4 Aralık 2020 tarihinde yayımlandı.

Rapora göre, İİT ülkelerinin dünya toplam işgücü içindeki payları 2010 yılında %18,3'den 2019'da %20,3'e, genç işgücünün payı da %21,8'den %26,5'e yükseldi.

Diğer yandan, İİT ülkeleri içinde işgücüne katılım oranı son on yılda %56 civarında sabit kalırken 2019 yılında %56,7 olarak gerçekleşti. Kadın işgücüne katılım oranı ise 2019 dünya ortalaması olan %47,2 seviyesinin oldukça gerisinde kalarak %38,1 oldu. Gençlerin işgücüne katılımı 2010-2019 döneminde %40,1'den %39'a geriledi. 2019 yılında istihdam edilenlerin %45,8'i ücretli ve maaşlı işçi, %37,5'i kendi hesabına çalışan, %13,1'i aile işçisi ve %3,5'i işveren oldu.

Rapora göre, orta ve yüksek düzeyde beceriye sahip çalışanların payları artarken, düşük beceriye sahip çalışanların payı yıllar içinde azaldı. Oransal olarak İİT ülkelerinde yüksek beceriye sahip kişilerin payı, 2010 yılındaki %14,4 seviyesinden 2019 yılında %16'ya yükseldi.

2020 yılında İİT işgücünün yaklaşık %44'ü işgücü piyasasının dışında kalırken, 47 milyondan fazla kişi işsiz kaldı. Mevcut durumda, toplam işsizlik oranı %6,7 olarak kaydedildi.

Gelir seviyesi açısından değerlendirildiğinde, İİT ülkelerindeki "aşırı yoksullar"ın payı 2010'da %18,3'den

2019'da %12,6'ya düştü. İstihdam edilen "orta derecede yoksul"ların payı da düşüş eğilimi göstererek 2010 yılında %23,5 seviyesinden 2019 yılında %18 seviyesine geriledi. Buna karşılık, "yoksulluğa yakın" gelir düzeyindeki çalışanların payı çoğunlukla sabit kalarak yaklaşık %24 seviyesini korudu. 2017'de en düşük gelire sahip bir işçi yılda 271 ABD doları veya ayda sadece 23 ABD doları kazanırken, en zengin %10'luk kesimin içindeki bir işçi yıllık 91.200 ABD doları veya ayda 7.600 ABD doları kazandı.

Kaynak: OIC Labour Market Report 2020.

OECD: Farklı Nesillerden Oluşan İşgücü Verimliliği Artırıyor

İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (Organisation for Economic Co-operation and Development/OECD) tarafından hazırlanan "Her Yaşı Kapsayan İş Gücünün Teşvik Edilmesi: Daha Uzun Süre Yaşama, Öğrenme ve Kazanma" (Promoting an Age Inclusive Workforce - Living, Learning and Earning Longer) adlı Rapor, 16 Aralık 2020 tarihinde yayımlandı.

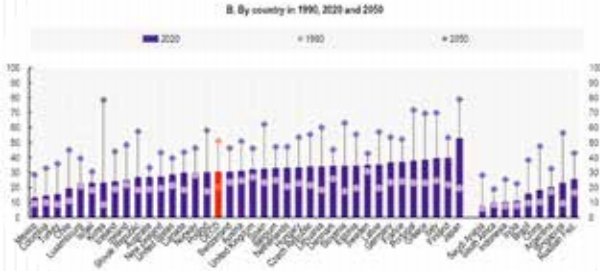

Raporda, günümüzde dört hatta bazen beş neslin yan yana çalışabildiğine işaret edilerek, 2050 yılında dünyanın en gelişmiş ekonomilerindeki her on kişiden dördünden fazlasının 50 yaşın üzerinde olacağını beklediği kaydediliyor. Raporda, OECD ülkelerinde insanların hem yaşam hem de çalışma süresi uzadığından iş yerlerinde her zamankinden çok farklı yaşlardan çalışanlar bulunduğu vurgulanıyor. Farklı kuşaklardan işgücünün desteklenmesi ve teşvik edilmesi için üç temel alana dikkat çekiliyor.

Bunlar:

1. İşe alma ve işte tutma stratejileri,
2. İş kalitesi ve
3. Eğitim ve geliştirme olarak sıralanıyor.

20-64 yaş arası her 100 kişiye karşılık 65 yaş ve üstü kişi sayısı ülkelere göre aşağıda verilmektedir:

Rapora göre, her yaşta yetenekli bireyleri iş hayatına çekmek ve istihdamda tutmanın temel başlangıç noktasını, işe alım uygulamalarında yaş önyargısının ortadan kaldırılması oluşturuyor. Nitekim çok kuşaklı bir iş gücü oluşturmanın ve yaşlı çalışanlara daha fazla fırsatlar verilmesinin gelecek 30 yıl içinde kişi başı milli gelirin %19 oranında artmasını sağlayabileceği öngörülüyor. Araştırmalar, 50 yaş üstüne yönelik yaş ayrımcılığının ABD ekonomisine yalnızca 2018 yılında 850 milyar ABD dolarına mal olduğunu gösteriyor. Esnek ve uzaktan çalışma modellerinin çalışanların ve işverenlerin ihtiyaçlarını karşılamak ve çalışanın refahını ve üretkenliğini en üst düzeye çıkarmak için dikkatlice tasarlanması gerektiği belirtiliyor. Çalışma hayatı uzadıkça, insanların kariyerleri boyunca becerilerinin sürekli gelişiminin desteklenmesi gerektiği kaydediliyor.

Kaynak: "Promoting an Age-Inclusive Workforce, Living, Learning and Earning Longer", OECD 2020.

Refah Devleti Anlayışı Değişiyor

Kovid-19 süreci refah devleti anlayışının modernize edilmesi gerektiğini gösterdi. Nitekim Edelman Trust Barometer tarafından yapılan bir araştırma sonucuna göre, salgından önce 26 ülkede yapılan bir araştırmada her beş kişiden biri sistemin kendilerine hitap ettiğini belirtirken, yarısı başarısız olduğunu ifade etti.

Uluslararası Çalışma Örgütü (International Labour Organisation/ILO) tarafından yapılan bir açıklamada, 2020 Şubat ayından beri 1.600 sosyal yardım programının uygulamaya koyulduğu belirtiliyor. Zengin ülkelerde şimdiye kadar hiç sosyal yardım almamış kişilerin %60'ının ücretli izin de dâhil yardım talebinde bulunduğu kaydediliyor.

Öte yandan, Uluslararası Para Fonu (International Monetary Fund/IMF) zengin ülkelerin 2021 Ocak ayına kadar doğrudan transferlerin Gayri Safi Yurt İçi Hasıla (GSYİH) içindeki payının %13 dolayında arttığını, bunun ise 1/2'den fazlasının işçileri ve hane halkını desteklemeye yönelik olduğunu tahmin ediyor. Dolayısıyla, yaşanan son deneyimler, evrensel temel gelir dâhil refah devleti uygulamalarının önemini gösterdi.

McKinsey danışmanlık firmasınınca Kovid-19 sürecinde sosyal yardımların ihtiyaç sahiplerine erişim hızına ilişkin olarak yapılan bir araştırma, sosyal desteklerin kişilere hızlı ve hakkıyla ulaştırılmasının yalnızca güçlü finansal altyapıya sahip ülkelerde mümkün olabildiğini ortaya koydu. Finansal bakımdan güçlü altyapıya sahip ülkelerde yaygın bir dijital sisteme ve vergi beyannameleri gibi kişilerin kimlikleriyle bağlantılı ihtiyaç sahiplerinin verilerine sahip olunması önem taşıyor. Söz konusu altyapıya sahip Singapur'da Kovid-19 salgını sürecinde öngörülen ücret destekleri, uygun bulunan işverenlere otomatik olarak gönderilebildi. Diğer yandan, bu süreçte Kanadalı birçok ihtiyaç sahibinin sosyal yardımları 1 hafta içinde kendilerine ulaştırılabildi. Kanada'nın bu başarılı uygulamasında gelir testinin önemli bir paya sahip olduğu görüldü.

Ekonomistler, iş gücü piyasasının son 20 yıldır düşük ve yüksek nitelikli işler olmak üzere iki kutuplu hale dönüştüğünü ve orta nitelikli işlerin payının giderek azaldığını kaydediyor. Doktora ve doktora sonrası çalışma ve araştırmalar yapan Avrupa Üniversite Enstitüsü (European University Institute) ise geleceğin refah devleti olabilmek için insana ve sağlığa yatırım yapılarak nitelikli insan yetiştirilmesi gerektiğini vurguluyor.

Kaynak: "The pandemic has transformed the welfare state," The Economist, March 6th 2021.

Almanya'da Sosyal Eşitsizlik Sorunu Hızla Artıyor

Alman Çalışma ve Sosyal İşler Bakanlığı'nca her dört yılda bir hazırlanarak yayımlanan en son Yoksulluk ve Zenginlik Raporu'nda, ülkede gerek yoksul, gerekse zenginlerin oranındaki artışın devam ettiği açıklanırken, orta gelir grubundakilerin oranının azaldığı kaydedildi.

Kişinin bir işe sahip olmasına karşın "yoksul" sınıflandırılması içinde yer alması olağan bir durum olmaya başladı.

Yaklaşık 500 sayfadan oluşan söz konusu Rapor, ülkenin sosyolojik yapısının genel bir görünümünü ortaya koymayı amaçlıyor.

Almanya'da medyan³ aylığın (1.176 avro/1.426 ABD doları) %60'ından daha az bir ücretle geçinmek zorunda kalanlar yoksul olarak tanımlanırken, 3.900 avrodan daha fazla bir gelire sahip olanlar zengin olarak niteleniyor. Bu

³ Medyan aylık (gelir): Tam orta seviyedeki aylık/gelir. Tüm aylık sahiplerinin tam yarısının bu gelirin altında, diğer yarısının ise üstünde olan gelir seviyesi.

olumsuzluk, Kovid-19 sürecinde daha da kötüye giderken, Rapor kapsamında yapılan ankette, ülkede her dört hane halkından birinin salgın sırasında gelirlerinde önemli ölçüde düşüş kaydedildiği ortaya kondu. Nitekim söz konusu ankete katılan düşük gelirli birçoğu, salgının başlamasından sonra günlük harcamalarını karşılamakta zorlandıklarını ifade etti.

Nachrichten und Informationen zur Armuts- und Reichtumsberichterstattung.

12. MAI 2021

Bundeskabinett beschließt den Sechsten Armuts- und Reichtumsbericht

Das Bundeskabinett hat den 6. Armuts- und Reichtumsbericht verabschiedet. Dessen Ergebnisse zeigen, dass der überwiegende Teil der Menschen in stabilen sozialen Lagen lebt: Deutschland ist keine "Abstiegsgesellschaft".

Ancak, Kovid-19 salgın sürecinde uygulanan sosyal koruma önlemleri sayesinde dağılımda yaşanan olumsuzlukların engellendiği ve kısa çalışma ödenekleri ile istihdamın korunduğunun altı çizildi.

Kaynak: "Armuts- und Reichtumsbericht", Bundesministerium für Arbeit und Soziales, Web, 16/05/2021; "Social inequality in Germany is on the rise," DW, Web, 12.05.2021.

Hollanda Emeklilik Reformu 2023 Yılına Ertelendi

Hollanda Sosyal İşler Bakanı Wouter Koolmees tarafından yapılan bir açıklamada, üzerinde yaklaşık 11 yıldır çalışılan Hollanda emeklilik sistemini değiştirecek yeni yasanın 1

Ocak 2023'e kadar yürürlüğe girmesinin mümkün olmadığı ifade edildi.

Yeni yasa ile emeklilik fonlarının verilecek emekli aylıklarının miktarlarını belirlemesi uygulamasından vazgeçilerek, aylıkların yatırım getirilerine ve ortalama yaşam süresine bağlı olarak değişebileceği bir sisteme geçiş öngörülüyor. Bir başka ifadeyle, ekonomik durumun yapılacak ödemeler üzerinde daha fazla etkili olması planlanıyor. Yeni sistemde, resmi (devlet) emeklilik yaşı başlangıçta planlanandan daha yavaş bir şekilde yükselecek ve ağır fiziksel işlerle uğraşanlara yönelik olarak erken emeklilik seçeneği bulunacak. İkincisi, reformlar ile emekli maaşlarının ödeme yükünün nesiller arasında daha adil bir şekilde yayılması hedefleniyor. Diğer yandan, kurumsal emeklilik maaşlarında ücretle ilişkili ortalama (ücretle ilgili) katkı payı yerine herkesin eşit ödeme yaptığı bir sisteme geçiş planlanıyor.

Hollanda emeklilik sistemi şu anda üç ayak üzerine kurulu olup, resmi emekliliği (AOW), sektör genelinde veya şirket esasına dayalı zorunlu kurumsal emeklilik programları ile bireysel veya özel emeklilik planlarından oluşuyor.

Kaynak: "Pension reforms will take a year longer, due to complexity, minister says", Dutchnews, Web. May 11, 2021 (Erişim tarihi: 17/05/2021).

Hollanda'da İşsizlik Azalıyor

Hollanda Merkezi İstatistik Bürosu (Centraal Bureau voor de Statistiek/CBS) tarafından yapılan açıklamada, resmi işsizlik oranının 2021'in ilk üç ayında, daha çok sayıda kişinin iş bulması ve iş aramayı bırakanların sayısındaki artış nedeniyle %3,6'ya düştüğü belirtildi.

Centraal Bureau voor de Statistiek

CBS, resmi işsizlik oranının geçen Ağustos ayında %4,6 ile küresel salgının en yüksek seviyesine ulaştığını ve istikrarlı bir şekilde düşüşünü sürdürdüğünü kaydetti. Nitekim geçen sene her 100 kişi için 57 açık iş pozisyonu bulunurken, bu yılın ilk çeyreğinde her 100 kişi için 73 açık işin bulunduğu ifade edildi. Söz konusu artış 1999 yılından beri yaşanan en hızlı artış olup Mart ayı itibarıyla geçen seneden beri 26 bin artan açık iş pozisyonu sayısı 245 bine ulaştı. Açık işlerin çoğu ticari faaliyet, hizmet ve sağlık alanında gözlendi.

Diğer yandan, koronavirüse bağlı iş kayıpları, özellikle işverenlerin ödeme yapmasına yardımcı olan hükümet destek paketleriyle desteklenerek sınırlanabildi. Rakamlar, aynı zamanda bir işi olan dokuz milyon kişiden 1,7 milyonunun esnek veya kısa vadeli bir sözleşmeye sahip olduğunu gösteriyor. İstatistik Bürosu'na göre Mart ayında işsizlik oranı %3,5 olarak gerçekleşti.

Kaynak: "Unemployment rate falls and job vacancies rise as economy opens up", thehagueonline, web. 19 may, 2021 (Erişim tarihi: 22/05/2021).

Hindistan-Birleşik Krallık Göç Anlaşması

Hindistan ile Birleşik Krallık arasında 4 Mayıs 2021 tarihinde bağlayıcı olmayan bir göç ortaklık anlaşması (Migration and Mobility Partnership Agreement) imzalandı. Göç Anlaşması'nın temelini, yasa dışı göçün engellenmesi ile gençlere yönelik vize ve geçici göçün teşvik edilmesi oluşturuyor. İki ülke arasında bir dönüm noktası olan anlaşmanın, genç İngiliz ve Hindistan vatandaşlarının karşılıklı olarak söz konusu iki ülkede çalışma ve yaşamalarına olanak tanınmasını ve yasa dışı göçmenlerin ülkeden gönderilmesini hedefliyor.

Anlaşmada, göçmenlik kuralları konusunda yer alan en önemli değişiklik, "Genç Profesyoneller Programı"nın

planlanması oldu. Bu çerçevede yaşları 18 ilâ 30 arasında olan Hindistan ve İngiliz vatandaşlarının her iki ülkede karşılıklı olarak iki yıla kadar çalışma ve yaşamalarına izin veriliyor. Söz konusu Program, gelişmiş bazı ülkelerde uygulanan gençlik mobilite programlarına benzer olup, başlangıçta yılda üç bin kişilik bir kota uygulanması öngörülüyor.

Diğer gençlik programları mesleki yeterlilik ve dil bilgisini gerektirmez iken, Genç Profesyoneller Programı diğer gençlik mobilite programlarından farklı olarak, sunulan istihdam karşılığında kişinin en az üç yıllık bir diploma ve ilgili faaliyet alanında mesleki deneyime sahip olmasını, ev sahibi ülkenin dilini kendini ifade edecek kadar bilmesini ve bir işverenin onayının alınmasını gerektiriyor.

Ayrıca anlaşma ile yasa dışı göçmenlerin ülkelerine gönderilmelerine ilişkin işlem süreçleri belirlenirken, bunun için gerekli belge ve süreler yeniden düzenleniyor.

Kaynak: "The UK-India Migration Deal", Freemovement, Web. 7 May 2021 (Erişim tarihi: 17/05/2021).

İran'da Kırsalda İşsizliği Azaltma Planı

Bereket Hayırseverlik Vakfı, İran'da kırsaldan kente göç eğilimini tersine çevirmek amacıyla köylerde uygun işler yaratmak için bir plan başlatacağını duyurdu. "Köye döneceğim" adı verilen plan, şehirlere göç eden köylülere özel imkânlar sağlayarak, doğdukları yerlere dönecekler için onlara geçimlerini sağlama konusunda yardımcı oluyor. Kırsal kesimde yaşayanların çoğunun işsizlik ve daha iyi bir gelecek umuduyla şehirlere göç ettiği belirtilen açıklamada, bu planın uygulanmasıyla 20 bin kişinin şehirden kırsala dönüşünün planlandığı belirtildi.

Ülkede şu anda nüfusun %26'sı köylerde yaşarken, yirmiden fazla hanesi olan 39 bin, yirmiden az hanesi olan 23 bin köy bulunuyor. Köylerde yaşayan 20 binin üzerindeki hane, ülke kırsal nüfusunun %97'den fazlasını oluşturuyor.

Bu kapsamda kırsal turizm, tarım turizmi, dini turizm ve eko turizm, kırsal toplumun tek bir ana ekonomik sektöre (tarım, ormancılık, enerji veya madencilik) bağımlılığını azaltan ve kırsal kalkınmayı daha da teşvik edebilecek alternatifler veya tamamlayıcı ekonomik faaliyetler olarak değerlendiriliyor.

Kırsal kalkınmadan sorumlu Başkan Yardımcısı Mohammad Omid, Kasım 2020'de ülkede ilk kez kırsal alanlardan şehirlere insan göçünün sıfıra ulaştığını belirtti. Köylerin kalkınması için Mart 2020-Mart 2021 dönemi kapsamında toplam 220 trilyon riyalin (yaklaşık 5,6 milyar ABD dolar) onaylandığı açıklandı.

İran'da kırsal alandaki işsizlik oranının geçen yıla göre %1'in üzerinde bir düşüşle %7,4'e ulaştığı belirtiliyor.

Kaynak: "Plan aims to reverse rural-to-urban migration", Tehran Times, Web. May 16, 2021 (Erişim tarihi: 19/05/2021).

İsveçliler İşinden Memnun

İsveç İstatistik Kurumu (Statistiska centralbyrån/SCB)'nin yaşam koşulları araştırmasına göre ülkedeki her on kişiden dokuzu işinden memnun görünüyor. Araştırma barınma, finans, sağlık, eğlence, medeni faaliyetler, sosyal ilişkiler, güvenlik, istihdam ve çalışma ortamı ile ilgili istatistikleri içeriyor.

Statistiska centralbyrån Statistics Sweden

2020 Yaşam Koşulları Anketi'nde, 16-74 yaş arası nüfusun %89'unun işinden çok memnun ya da oldukça memnun olduğu; tüm gruplarda memnun olanlar ile pek memnun olmayanların oranının %5 olduğu kaydediliyor. Ancak istatistiklerde kişinin cinsiyeti, eğitimi ve özgeçmişine göre memnuniyet farklılıklarının olduğu da gözleniyor.

Baskı altında çalışan kişilerin oranının 2008-2009 yılları arasında %61 iken geçen yıl %55'e gerilediği görülüyor. Ayrıca, araştırmaya göre birçok insan işinin monoton olduğu kadar yorucu olduğunu da belirtti. İşinin zihinsel açıdan yorucu olduğunu belirtenlerin oranı 2008-2009 arası dönemde %41 iken geçen yıl %45'e yükseldi. Bu oran kadınlarda %51 erkeklerde %40 olarak kaydedildi. Eğitim seviyesine göre yapılan değerlendirmede farklılaşma oldukça belirgin olarak ortaya çıktı. Örneğin, ortaokula kadar eğitim almış kişilerin %32'si işlerinin zihinsel açıdan yorucu olduğunu belirtirken, en az lise düzeyinde eğitim alanlarda bu oran %55'e yükseldi. İşin monotonluğu açısından ise tam tersi bir durum söz konusu oldu. İşinin monoton olduğunu belirtenlerin oranı ortaokul eğitime sahip kişilerde %35 iken en az lise eğitimi almış kişilerde %12 olarak tespit edildi. İşinin monoton olduğunu ifade edenlerin oranı 2008-2009 dönemine göre %17 artış kaydederek %20 olduğu tespit edildi. Diğer taraftan, yabancı kökenliler arasında işinin monoton olduğunu belirtenlerin oranı %29 iken, bu oran yerli İsveçlilerde %17 oldu. İşinin hareket gerektirmediğini belirtenlerin sayısı ise zaman içerisinde artarak, 2008-2009 döneminde %28'den 2020 yılında %35'e yükseldi. Ancak, bu oran

ortaokul seviyesinde eğitim alanlarda %19, üstü seviyedeki eğitimlilerde %51'e kadar yükseldi.

Yabancı kökenlilerden %28'i hareket gerektirmeyen durağan bir işinin olduğunu, %39'u ise her hafta işten sonra fiziksel olarak yorgun hissettiğini belirtirken, bu oran yerli İsveçlilerde sırasıyla %37 ve %27 olarak kaydedildi.

Kaynak: "Nio av tio nöjda med sitt jobb" SCB, Web. 27 April 2021 (Erişim tarihi: 04/05/2021).

Letonya'da İşsizlik Oranı %8,0

Letonya'da 2021 Nisan ayında fiili işsizlik oranı mart ayına göre 0,1 puan düşerek %8 olarak gerçekleşti.

Letonya Merkezi İstatistik Bürosu (Central Statistical Bureau Republic of Latvia/CSB) tarafından yapılan İşgücü Anketi (LFS) verilerine göre, kadınlar arasında işsizlik oranı Nisan ayında %7,5'te kalırken, erkeklerde bu oran 0,1 puan azalarak %8,5'e geriledi.

Central Statistical Bureau Republic of Latvia

Devlet İstihdam Kurumu (Nodarbinātības valsts aģentūra/NVA) tarafından kaydedilen nisan ayı işsizlik oranı, mart ayına göre 0,3 puan düşerek %7,9 oldu.

Bir önceki yılın (2020) Nisan ayı ile karşılaştırıldığında gerçek işsizlik oranında 0,5 kayıtlı işsizlik oranında ise 0,1 puanlık düşüş gözlemlendi. 2021 Nisan ayı itibarıyla ülkede 73 bin 600 işsiz bulunuyor.

Kaynak: "Unemployment levels in Latvia down slightly in April", Baltic News Network, Web. May 20, 2021. (Erişim tarihi: 22/05/2021).

Göçmen İşçiler Malezya'da Ucuz Emek

Dünya Ticaret Örgütü'ne göre, göçmenler Malezya işgücünün %20 -30'unu oluşturuyor. Ülkede yaklaşık 3-4 milyon kadar göçmen işçi bulunuyor. Çalıştırdığı işçiler arasında Nepalli, Bangladeşli, Endonezyalı, Birmanyalı ve Sri Lankalı göçmen işçiler yer

alıyor. Göçmen işçilerin işe sahip olabilmeleri için örneğin Bangladeşlilerin 4.100-4.700 avro dolayında yasal olmayan bir ücreti araçlara ödemesi gerekiyor. Söz konusu ücret bir Nepalli işçi için 1.200-1.400 ABD doları civarında bulunuyor. 2018 yılında Malezya, 44,8 milyar ABD doları değerinde mikro-elektronik ve 4,2 milyar ABD doları değerinde giyim ihraç etti. İhracatını daha çok Çin, Hong Kong, Singapur ve Güney Kore'ye yapıyor. Kovid-19 sürecinde ise bu alıcılar Avrupa Birliği ve Amerika da katıldı. Malezya, 2020'de dünyanın en büyük lastik eldiven üreticisi olarak küresel talebin neredeyse %70'ini karşıladı (360 milyar eldiven).

2018 yılında Malezya'dan yabancı ülkelere yapılan göçmen işçi havale tutarı yaklaşık 10 milyar ABD dolarının üzerinde gerçekleşti. Dünya Bankası kayıtlarına göre bu tutar 2006-2016 yılları arasında %500 arttı. Ancak, Malezya'nın tek kullanımlık eldiven üreticisi firmalarının genellikle çalıştırdıkları Asyalı göçmenlerin ucuz emeğinden yararlandığı ve yüksek kazançlar elde ettiği bildiriliyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), işe alırken kandırma, pasaportu tutma, borç esareti, aşırı fazla mesai, gözdağı ve tehdit gibi zorla çalıştırmaya ilişkin on bir göstergesi belirlemiş olmasına rağmen, Malezya'da hâlâ bu konuda çok az bir gelişme kaydedildiği uluslararası gözlemciler tarafından belirtiliyor.

Kaynak: "Malaysia's dirty gloves," Le Monde Diplomatique, March 2021 (Erişim tarihi: 18/05/2021); "Rubber glove shortage exposes migrant worker abuse in Malaysia," DW, 27.04.2020 (Erişim tarihi:18/05/2021).

Tayland'da Büyüme Yavaşlarken İşsizlik Artıyor

Tayland Devlet Planlama Ajansı'nın mayıs ayında yaptığı açıklamaya göre, ülkedeki işsizlik oranı koronavirüs salgınının tekrar etkili olması nedeniyle 2021 senesinin ilk çeyreğinde son

12 yılın en yüksek seviyesine çıktı. Vaka sayıları en son nisan ayı başından bu yana yaklaşık dört kat, ölümler ise altı kat arttı. Resmi verilere göre, Ocak-Mart dönemindeki ilk üç aylık dönemde işsizlik sayısı toplam 758 bin olurken, işsizlik oranı %1,96 seviyesine ulaştı. Söz konusu işsizlik oranı 2009 yılı ilk çeyreğinde yaşanan küresel mali krizde gerçekleşen %2,08'lik seviyeden sonra kaydedilen en yüksek oran olarak gerçekleşti. Ulusal Ekonomik ve Sosyal Kalkınma Konseyi (National Economic and Social Council/NESDC) başkanı tarafından yapılan açıklamada, Kovid-19 salgını nedeniyle işsizliğin artmaya devam edeceği belirtildi.

Nitekim, Tayland'a 2019 yılında yaklaşık 40 milyon turist gelmiş iken, salgın nedeniyle gelen turist sayısının azalacağı ve bundan dolayı 7 milyon turizm çalışanın olumsuz etkileneceği ifade ediliyor. Diğer yandan, tarım sektöründe çalışanların sayısının yüksek olması nedeniyle istihdam edilenlerin sayısı bu yılın mart ayında bir yıl öncesine nazaran %0,4 oranında artarak 27,6 milyona ulaştı.

Mevcut durumu dikkate alan NESDC, ülkenin 2021 yılı ekonomik büyümesini daha önce belirlenen %2,5-%3,5 seviyesinden %1,5 -%2,5 seviyesine düşürdü.

Kaynak: "Q1 Jobless rate at 12-year high amid virus outbreaks", Bangkokpost, Web. 24 May 2021. (Erişim tarihi: 25/05/2021).

BİLGİ NOTU

“BAKIMA AYRILAN ZAMAN

ÜCRETSİZ VE DÜŞÜK ÜCRETLİ BAKIM HİZMETLERİ VE KÜRESEL EŞİTSİZLİK KRİZİ”⁴

Zengin ve Yoksul arasındaki Uçurum

- 2019 yılı verilerine göre, dünyadaki 2.153 milyar, 4,6 milyar kişinin varlığından daha fazla mal varlığına sahip.
- Dünyadaki en zengin 22 kişinin toplam mal varlığı, Afrika'daki tüm kadınların mal varlığından fazla.
- Mısır piramitleri yapıldığından beri bir kişi günde 10.000 dolar biriktirmiş olsaydı bile dünyadaki en zengin 5 milyarderin servetinin ancak beşte biri kadar birikim yapabilirdi.
- Dünyanın en zengin %1'i geri kalan 6,9 milyar kişinin toplam servetinin iki katına sahip.
- Ekonomik eşitsizlik kontrolden çıkmış durumda. Dünya Bankasının yeni verilerine göre dünya nüfusunun neredeyse yarısı günde 5,50 dolar'dan daha az bir parayla geçimini sağlıyor ve yoksulluğun azalma hızı 2013 yılı ile karşılaştırıldığında yarıya düştü.
- Bu derin adaletsizliğin altında hatalı, cinsiyetçi ekonomik politikalar yatıyor ve bu hatalı ekonomik model kadın ve kız çocuklarının emeğinin sömürülerek haklarının ihlâl edilmesine ve tüm paranın ve gücün birkaç zenginin elinde toplanmasına sebebiyet veriyor.
- 15 yaş ve üzeri kadınların ücretsiz işçiliği, yıllık en az 10,8 trilyon dolar değerinde olup, söz konusu bu değer küresel düzeydeki teknoloji endüstrisinin 3 katına karşılık geliyor.
- Önümüzdeki 10 yıl boyunca dünyanın en zengin %1'inin servetine %0,5'lik ek bir vergi uygulanması, eğitim, sağlık, yaşlı bakımı ve diğer sektörlerde 117 milyon iş yaratmak için gereken yatırıma denk bir kazanç sağlayacaktır.
- Dünyada Brezilya, Amerika gibi ülkelerdeki liderler halen milyarlarca vergi indrimi sağlayıcı politikalar izlemekte olup, bu politikalar milyonların tepkisini çekerken, milyonlar birleşerek bu liderleri protesto etmektedir.
- Ekonomik zenginlik piramidinin en üstünde çoğunluğu erkek olan küçük bir grup trilyon dolarlık serveti elinde tutuyor. Bunların bir kısmı servetlerini miras yoluyla elde etmiş durumda olup bu da yeni bir aristokrasi sınıfını doğuruyor.
- Milyarderlerin bir kısmı oturduğu yerden servetini ekonomik olarak değerlendirerek kazanç sağlamakta ve çalışmadan zenginleşmekte. Örneğin Bill Gates Microsoft başındayken kazandığından şu an iki kat daha fazla kazanmaktadır.
- Bunun sebeplerinden biri de **yanlış vergi politikalarıdır. Varlık vergisi küresel vergilerin yalnızca yüzde 4'ünü oluşturmaktadır.** Büyük firmalar ve süper zenginler vergi yükümlülüklerinin %30'undan kaçınmanın bir yolunu bulmaktadır.
- 2011 ile 2017 yılları arasında G7 ülkelerinde ücretler %3 artarken, zengin hissedarların hisseleri %31 artmıştır.
- Paranın ve servetin dağılımında cinsiyetçi bir eğilim de görülmektedir. Dünyadaki erkeklerinin serveti kadınlarınkinden %50 daha fazladır. Mevcut ekonomik sistem erkek hâkimiyetindedir. Bunu politik alanda da görmek mümkündür; zira **bakanların yalnızca %18'i ve parlamenterlerin ise yalnızca %24'ü kadındır.**
- Araştırmaya göre, 1980 ile 2016 yılları arasında en zengin %1, her bir dolarlık küresel gelir büyümesinden 27 sent kazanmışken, en alttaki %50 her dolardan onların kazandığının yarısından daha az, 12 cent kazanmıştır. Eğer büyümeden alınan pay bu kadar adaletsiz ve eşitsiz olmaya devam ederse yoksulluk hiçbir zaman önlenemeyecektir.

⁴ <https://oxfamlibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/620928/bp-time-to-care-inequality-200120-en.pdf>

Bakım Yapanları Anlamak

- Bakım hizmetleri, ekonominin ve toplumun önemli bir hizmeti olup yaşlı, çocuk, engelli, hasta bakımı olabileceği gibi, yemek, temizlik, su ve yakacak taşıma gibi işleri barındırmaktadır. Dünya genelinde bu hizmetleri kadınlar ücretsiz veya düşük bir ücrete yapmaktadır. Yetersiz ücret alan veya ücretsiz işgücünün üçte ikisini kadınlar oluşturmaktadır.
- Dünya genelinde ücretsiz bakım hizmetlerini üstlendikleri için kadınların %42'si ücretli işgücünün dışında iken erkeklerde bu oran %6'dır. Kırsal bölgelerde ve düşük gelirli ülkelerde kadınlar, erkeklerden 5 kat daha fazla ücretsiz bakım hizmetleri yürütmekte ve günde 14 saatini buna ayırmaktadır.
- Ücretsiz bakım işleri sorumluluğu verilen kız çocuklarının okula katılımı diğer kızlardan daha düşüktür.
- Evde bakım hizmetlerini ücretsiz yapmanın yanı sıra, dünyada pek çok kadın geçimini sağlamak üzere başka kişiler için de bakımı hizmetlerinde, ev hizmetlerinde işçi olarak çalışmaktadır. Ev hizmetlerinde çalışan kadınların yalnızca %10'u diğer işçiler gibi iş kanunlarına tabiidir.
- Ev hizmetlerinde çalışan işçilerin %50'si asgari ücretten mahrum iken %50'si de herhangi bir çalışma saati belirlenmeksizin çalışmaktadır.
- Ev hizmetlerinde çalışan işçilerin %90'nın sosyal güvencesi yoktur.
- 2015 yılında İngiltere'de hasta, engelli ve yaşlı kişilere bakım sağlayan ücretsiz işçilerin ülke ekonomisine 132 milyar avro katkı sağladığı ve bunun Ulusal Sağlık Sistemine ayrılan bütçe kadar olduğu tahmin edilmektedir.
- Benzer şekilde ABD'de çoğunluğu kadın olan, unutkanlık hastalığı olan yaşlılara bakım sağlayan 16.1 milyon kişi, 18.4 milyar saatlik ücretsiz bakım sağlamaktadır. Eğer bu kamu hizmetleri aracılığıyla sağlansaydı 232 milyar dolarlık vergi yükü doğuracaktı.
- Neoliberal ekonomik sistem kökünü, kadınların dışlanmasına ve değerinin düşürülmesine sebep olan ayrımcı bakış açısını içeren ataerkil sosyal ve ekonomik yapıdan almaktadır. Ataerkil sosyal normlar, bakımın devletin yükümlülüğünde değil, kadının doğal bir sorumluluğu olduğunu benimser.
- Kadınlar ücretli istihdama geçiş yapmaktadır ama erkeklerin ücretsiz ev hizmetlerindeki payı değişmemektedir. Bu da kadının hem ücretsiz ev hizmetlerinde hem de ücretli istihdam hizmetlerinde mesai yapmasına, çalışma saatlerinin artmasına ve dinlenecekleri zamanın azalmasına sebep olmaktadır.
- Yaşlı nüfusun artması, kamu hizmetlerinde ve sosyal koruma sistemlerindeki kesintiler bakım krizini daha da büyütmektedir.
- ILO verilerine göre, 2030 yılında 100 milyon daha yaşlının ve 100 milyon daha 6-14 yaş arasındaki çocuğun bakıma ihtiyacı olacağı tahmin edilmektedir.
- 2025 yılında 2.4 milyara yakın kişi iklim değişikliğinin etkisiyle suya erişimi kaybedecek ve bu, pek çok kadın ve kız çocuğunun su bulmak için daha uzağa yürümesine sebep olacaktır.

Harekete Geçmemenin Bedeli: Artan Eşitsizlik ve Bakım Krizi

- Yüksek gelirli ülkelerde nüfusun %20'sine yakın bir kısmı 60 yaş ve üzeri. Küresel Yaşlanma Hazırlık Endeksi bu oranın 2040 yılında %30'ya yükseleceğini tahmin etmektedir.
- Ayrıca Dünya yaşlı nüfusunun üçte ikisinin yüksek gelirli ülkelerde yaşadığı, 2050 yılında bu oranın %80 olacağı tahmin edilmektedir.
- Kentleşme bakım bağlamını da değiştirmektedir. Eskiye kıyasla daha fazla insan şehirde yaşamayı tercih etmektedir, şehirde eğitim, sağlık ve istihdam açısından yeni fırsatlar varken kadınlar açısından şehirler kadınlara zaman yoksulluğu yaratmaktadır.

- Dünyadaki ülkelerin üçte ikisi bakım krizini ve eşitsizliği azaltmak adına sosyal koruma programlarının kapsamını artıracığı yerde bu kapsamdaki harcamalarını azaltmış ve kamu hizmetleri özelleştirilmiştir. Bu tür neoliberal politikalar ekonomik eşitsizliği artırmaktadır.
- Lancet'in Hastalığın Küresel Yüğü Çalışması verilerine göre 2017 yılında ülkelerin yalnızca yarısının nitelikli bakım hizmeti sağlayacak yeterli personeli vardır. ILO verilerine göre, ücretli bakım hizmetlerine yatırım GSYİH'nin %6'sı kadar artmadığı sürece bakım hizmetlerinde çalışanların şartları daha da kötüleşecek.
- Ters etkili vergilendirmeler (regressive taxation) ekonomik eşitsizliği artırmaktadır. Hükümetler her geçen gün daha fazla bir şekilde, KDV gibi ters etkili vergilerin etkisini artırmakta ve gelirini daha çok gıda, giyim gibi ürünlere harcayan kadınların sırtında yük olmaktadır.
- İngiltere'deki Kadın Bütçe Grubunun araştırmasına göre 2010 ila 2020 yılları arasında çoğunluğu erkek olan en zengin kesim vergi indirimlerinden 41 milyar avro kazanmışken sosyal koruma yardımlarındaki kesinti ve vergi değişiklikleri yoksul kesime 37 milyar avro'luk bir kayıp yaşatmıştır.
- Yalnızca ekonomik sistem değil yaşanan iklim değişiklikleri de yoksulları uçurumun kıyısına taşıyabilir. İklim olayları yolda 60.000 kişinin ölümüne sebep vermektedir. 2030 ila 2050 yılları arasında her yıl 250.000 ölümün daha bu yüzden gerçekleşmesi beklenmektedir.
- Şu anda sera gazı emisyonları yüzünden küresel ısınma 3 derece üzerindedir. 2018 yılında Dünya Bankası verilerine göre 2050 yılına kadar iklim taahhütleri yerine getirilemezse, Sahra altı Afrika, Güney Asya ve Latin Amerika'da 140 milyondan fazla kişi yer değiştirmek zorunda kalacak. 2019 yılında yapılan bir çalışma, artan deniz seviyesinden dolayı yer değiştirecek olan kişilerin rakamının 300 milyona yükseldiğini ve riskin arttığını göstermektedir.
- İklim değişikliğinin ayrıca tarımsal verimliliği de olumsuz etkileyeceği, kadın ve kız çocuklarının ailelerine gıda götürmek için daha fazla zorlanacağı açıktır.

Herkese Bakım Sağlanacak Bir Gelecek

- Ev hizmetlerinde çalışanlar tüm dünyada, sendika kursa da kurmasa da, bir şekilde organize olup, ortak ağlar geliştirmekte ve değişim talep etmektedir.
- 2019 yılında Uluslararası Ev Hizmetleri Çalışanları Federasyonu kadınlar tarafından yönetilen ilk küresel sendikal kuruluştur. Bu federasyonun desteği ile ILO 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi'ni onaylamıştır.
- Ayrıca ulusal düzeyde Meksika, Uruguay, Paraguay ve Endonezya gibi ülkelerde iş kanunlarında pek çok kazanım sağlanmıştır.
- Avrupa'da çocuk izninde düzenlemelere gidilmiş ve iş-yaşam dengesini sağlamak için kadın ve erkeğin çocuk bakım izinlerinden eşit derece faydalanmasına yönelik yeni bir direktif kabul edilmiştir.
- Öte yandan eşitsizlik karşıtı harekette kadınların da yer aldığı görülmektedir. Son 10 yılda İngiltere, Fransa, Almanya, Yunanistan, Meksika ve Arjantin'de kadınların vergi politikalarına ve kamu kesintilerine karşı protestolarda önde yer aldığı görülmektedir.
- On yıllardır feminist ekonomistler, STK'lar ve bakım çalışanlarının savunucuları daha adil bir insani ekonomi için ortak çözüm önermektedir: 4R kuralı (recognize, reduce, redistribute, represent).

- **4R (Tanı, Azalt, Yeniden Dağıt ve Temsil Et) Kuralı:**

1. Ücretsiz bakım hizmetlerini, temelde kadınlar ve kız çocukları tarafından yapılan bir faaliyet olarak **tanı**,
2. Ücretsiz bakım hizmetlerinde harcanan çalışma saatlerini düşük maliyetli kaliteli zaman tasarrufu sağlayan ve bakımı destekleyen program ve araçlarla **azalt**,
3. Ücretsiz bakım hizmetlerini hane halkı içinde ve kadından erkeğe ve devlete ve özel sektöre daha adil şekilde **yeniden dağıt**,
4. Bakım hizmeti sağlayanları **temsil et** ve böylece hayatlarını etkileyen politikaların, hizmetlerin ve sistemlerin şekillenmesinde onların da seslerinin duyulmasını sağla.
5. ILO bu dört kurala beşinci olarak **ödüllendir** ifadesini eklemiştir.

- Hükümetler bakım hizmetlerini yapan kişilere yönelik mali politikaları 4R kuralı çerçevesinde yapılandırılmalıdır.

- **Oxfam zengin ile fakir arasındaki uçurumu kapatmak için 6 çözüm önermektedir:**

1. Kadın ve kız çocukları tarafından yapılan bakım sorumluluğunun adil dağılımının sağlanması için ulusal bakım hizmetlerine yatırım yapmak,
2. Aşırı yoksulluğu önlemek için aşırı zenginliği önlemek,
3. Tüm bakım yapanların haklarını yasalarla koruma altına almak ve ücretli bakım çalışanlarına geçinebileceği bir ücret garantisi sağlamak,
4. Bakım sağlayanların karar alma süreçlerinde yer almasını sağlamak,
5. Yanlış norm ve cinsiyetçi inanışların üzerine gitmek,
6. İşletme politika ve uygulamalarında bakım hizmetlerine değer kazandırmak.